

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

SV

Tal

18 januari 2021

Tal av Klaus-Heiner Lehne, Europeiska revisionsrättens ordförande

Presentation av revisionsrättens årsrapport för 2019

Europaparlamentets plenarsammanträde (Bryssel)

18 januari 2021

Det talade ordet gäller.

ECA Press

12, rue Alcide De Gasperi – L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditors eca.europa.eu

Herr talman,

fru Hohlmeier,

föredragande och skuggföredragande för betänkandet om ansvarsfrihet,

ärade ledamöter,

kommissionsledamot Hahn,

rådets ordförandeskap,

mina damer och herrar,

Vi befinner oss i en svår tid. Som alltid inom Europeiska unionen leder stora kriser till stora framsteg och innovationer som vi inte trodde var möjliga för bara några månader sedan.

Tack vare detta parlaments trägna arbete har de stora beslut och överenskommelser som formar EU:s finanser de kommande sju åren kunnat träffas i god tid, och jag vill också passa på att gratulera rådets avgående ordförandeskap och kommissionen. Vi kan nu se fram emot medlemsstaternas ratificering av beslutet om egna medel, som förhoppningsvis går snabbt.

Jag har glädjen att vara här tillsammans med min kollega Tony Murphy, som är revisionsrättens ledamot med ansvar för årsrapporten, för att presentera och diskutera revisionsrättens årsrapport för 2019.

På grund av de särskilda omständigheter som den pågående covid-19-krisen medför äger årets presentation rum något senare än vanligt. Men detta kan rentav vara en **fördel** eftersom budgetkontrollskottet nu har kommit långt i sitt arbete med ansvarsfriheten. De insikter ni fått genom de senaste veckornas olika utfrågningar kan också bidra till dagens diskussion, vilket är bra.

Det är särskilt viktigt att de politiska beslut som ni fattar eller samtycker till i denna kammare leder till konkreta resultat. Och att ni kan bedöma vad som har fungerat och vad som inte har fungerat och hur saker och ting kan förbättras. Det är där revisionsrättens ingående och oberoende revisioner kommer in i bilden.

Vid det här laget är våra resultat för 2019 välkända. Vi avger återigen ett uttalande utan reservation om såväl räkenskapernas tillförlitlighet som inkomsternas laglighet.

När det gäller kostnader uppskattar vi att den övergripande felprocenten förblev **stabil** – den låg på **2,7 %** 2019 jämfört med 2,6 % 2018. Men bakom detta döljer sig förstås stora skillnader mellan politikområden.

På området **Konkurrenskraft** uppskattade vi en högre felprocent (**4 %**) främst kopplad till icke stödberättigande kostnader.

Inom **Naturreсурser** noterade vi förbättringar som ledde till en uppskattad felnivå på **1,9 %**.

Inom **Administration** fann vi liksom tidigare år inga väsentliga fel.

Vi uppskattade felnivån inom **Sammanhållning** till **4,4 %**, med hänsyn tagen till de korrigeringar som medlemsstaternas myndigheter har gjort, vilket innebär att felnivån är lägre än förra året men fortfarande väsentlig. Om de nationella myndigheterna och kommissionen under de kommande åren kan åtgärda de brister som vi konstaterade i deras egna uppskattningar av felnivån, är det mycket möjligt att vi kan använda medlemsstaternas revisionsmyndigheters arbete i större utsträckning, men där är vi ännu inte. Jag vet att kommissionen är fast besluten att nå detta mål, och det krävs stora ansträngningar på alla nivåer för att nå dit.

Mina damer och herrar,

i flera år har vi gjort åtskillnad mellan kostnader som vi anser är förknippade med **hög risk**, till exempel inom Sammanhållning där förvaltningen delas med medlemsstaterna, och andra kostnader som är förknippade med låg risk. Inom högriskkostnader förekommer väsentliga fel, och felprocenten uppskattas till **4,9 %** (2018: 4,5 %). Det som hände 2019 var att **andelen** högriskkostnader ökade, särskilt kostnaderna för Sammanhållning (53 %). Det är inte ett problem i sig, men faktum är att väsentliga fel nu förekommer i större delen av vår granskningspopulation, vilket innebär att felnivån är av avgörande betydelse. Och det är därför revisionsrätten har beslutat att för budgetåret 2019 göra ett **uttalande med avvikande mening** om kostnaderna, i stället för ett uttalande med reservation som de föregående åren.

Det ska **inte** ses som någon form av anklagelse riktad mot enbart kommissionen – när allt kommer omkring förvaltar **medlemsstaternas myndigheter** omkring 74 % av EU:s utgifter. Varje instans har sin roll i kedjan, och att överförenkla leder ingen vart. Det ska heller **inte** ses som att EU:s ekonomiska förvaltning **utvecklats i fel riktning**. Jämfört med situationen för tio år sedan har vi kommit långt.

Tittar man bakom den övergripande rubriken för 2019 **skiljer sig** våra slutsatser för de olika utgiftsområdena **åt avsevärt**, och jag vet att ni undersöker dessa områden när ni nu utarbetar parlamentets beslut om ansvarsfrihet.

Herr ordförande, mina damer och herrar,

jag skulle vilja ta upp tre övergripande frågor som vi kommer att ställas inför framöver.

För det första hade jag önskat att vi i stället för att debattera förvisso viktiga utnämningförfaranden för Europeiska åklagarmyndigheten, som ni ska göra senare i veckan, redan hade kunnat se Eppo i arbete och verkligen göra en insats för att **skydda EU:s ekonomiska intressen** mot oriktigheter och bedrägeri som om de vore nationella ekonomiska intressen. Det är hög tid att åklagarmyndigheten kommer på plats och att den ges tillräckliga resurser,

och jag vet att chefsåklagaren och ni är fast beslutna att det också ska ske. Revisionsrätten vill naturligtvis gärna stödja dessa ansträngningar i den utsträckning vårt granskningsmandat tillåter.

För det andra konstaterar vi att revisionsrättens granskningsrapporter nämns som ett möjligt underlag till de kvalitativa bedömningar som kommissionen ska göra enligt förordning 2020/2092 (om en generell **villkorlighetsordning** för skydd av unionsbudgeten). Genom att konstatera det uppenbara, nämligen att det finns "ett klart samband mellan respekten för rättsstaten och effektivt genomförande av unionsbudgeten i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning", har EU:s lagstiftare dragit en tydlig gräns som nu vid behov också måste respekteras i praktiken. Jag välkomnar det faktum att flera av våra rekommendationer beaktades under lagstiftningsprocessen, särskilt ställningen för slutliga mottagare eller stödmottagare av EU-medel.

För det tredje har vi i våra rapporter vid upprepade tillfällen uppmärksammat er på det faktum att många medlemsstater fortfarande har svårt att **utnyttja** EU-medlen, oavsett vilka mål och krav som fastställs på politisk nivå. Svårigheterna har bidragit till en ökning av de utestående åtagandena, som uppgick till 298 miljarder euro vid utgången av 2019. Det betyder att dessa pengar ännu inte har använts på det sätt som lagstiftaren avsett. Problemet med förseningar av utnyttjandet måste snarast åtgärdas av de berörda medlemsstaterna.

Jag skulle också vilja ta detta tillfälle i akt och göra två snarast praktiska och framtidsinriktade anmärkningar.

I och med att NextGenerationEU inleds kommer EU:s utgifter nästan att fördubblas de närmaste åren. Vi diskuterade detta i budgetkontrollutskottet redan i november då jag senast talade inför er, och jag vill informera er om att vi för närvarande bedömer vad detta innebär för oss revisorer – i form av **uppgifter** och nödvändiga resurser. Det förefaller uppenbart att detta kommer att få konsekvenser för **bemanningen** – jag hoppas snart kunna uppdatera er om detta.

Slutligen skulle jag vilja uppmärksamma revisionsrättens pilotprojekt *Rapport om EU-budgetens prestation – situationen vid utgången av 2019* som tillgodoser önskemålen från många i denna kammare om att få se ett ökat fokus i vårt granskningsarbete på EU-budgetens prestation och en bedömning av den information som kommissionen tillhandahåller i det sammanhanget.

Mina damer och herrar, och jag avslutar här,

i dessa kristider har medlemsstaterna och Europeiska kommissionen ett mycket stort ansvar för att EU:s finanser förvaltas på ett sunt och effektivt sätt. Vår årsrapport, som jag har glädjen att få diskutera med er i dag, visar att **mer behöver göras**. Och ni, i egenskap av direktvalda parlamentsledamöter, har ett **stort ansvar** i utövandet av er rättsliga och politiska kontroll för att se till att så sker.

Tack för uppmärksamheten.